PROGRAMMA,

Qvo

RECTOR

Hodie

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

MART. CHRISTOPH. BURCHARDI,

Medicinæ D. & P. P. O. Facultatis Decanus & Archiater Roſtochienſis,

GLORIAM RESURRECTIONIS MEDIATORIS,

Sacram ac Venerabilem

CIVIBUS ACADEMICIS

explicare

& ad

Feſtos Dies religioſe celebrandos

pie, ſerio & officioſe

excitare voluit

ac debuit.

ROSTOCHII,

Typis JOANNIS JACOBI ADLERI, SERENISS. PRINCIPIS & ACAD. Typographi.

Accumbens ille unus Discipulorum Ipsius *in sinu Jesu*, quem *diligebat Jesus*, *JOANNES*, veluti, quæ ad ΘΕΑΝΘΡΩΠΙΟΝ adtinent, secundum *utramque EJUS Naturam*, fideliter ac θεοπνεύστως explicuit, ita peculiariter de GLORIA illa HUMANÆ NATURÆ in Christo, post victoriam Ipsi indulgenda eaque vere Divina, tam solide docuit, ut, nisi quis adversus solem disputaret, in omnibus iis, quæ ad statum tam exinanitionis, quam exaltationis pertinere omni modo poterunt, se abunde convictum habiturus sit. VERBUM namque VITÆ, *Quod ab initio erat*, *quod audiverant cum Ipso homines*, *quod viderant oculis suis*, *quod manus illorum palpaverant*, & VITAM Ejus *sic revelatam expertus est*, ut omni cum fiducia *testari* potuerit & *annunciare* singulis VITAM ÆTERNAM, *Quæ erat apud Patrem & manifestata est nobis*. I. Joann. I. 1. sqq.; Et hinc in *Evangelio* suo Capite statum I. v. 14. non modo docet, *quod Verbum caro factum sit*, sed & *habitaverit inter nos & in nobis*, *nosque viderimus Gloriam Ipsius*, *Gloriam sicut Unigeniti a Patre*; *Plenus etenim erat Gratia & veritate*, *& ex Plenitudine Ipsius nos omnes accepimus & Gratiam pro Gratia* v. 16. Interea dum omne istud, quod *ad unum Mediatorem DEI & hominum*, Qui est HOMO JESUS CHRISTUS 1. Tim. II. 5. referri propitio S. Codice debet, GLORIA sit illa, hinc conspicuum satis est, quod quidem Ejus gloria eadem illa sit, quæ est *Secundæ Deitatis Personæ*, & quemadmodum illa quà Secundam Deitatis Personam, *simpliciter est invariabilis ac immutabilis*, ita nunc ad illum respectum causa tota tendat; quomodo puta HUMANA *Christi Natura*, in Unione Personali indivisa conjunctione subsistens, hac *Gloria* frui potuerit? Certum itaque ac demonstratum omnino per Sanctam Revelationem esse arbitramur, quod in omnibus illis locis, ubi de *Gloria* & *Glorificatione communicata*, quicquam legitur, ad HUMA-

NAM

NAM NATURAM, in Unione Personali perpetim subsistentem, respectus utique sit; Ibi siquidem omnibus constat, quod hæc Humana Natura, in Hypostasin τȣ̃ λόγȣ assumta in ipso *Actu Unionis*, unita sit cum secunda Deitatis Persona, & dum per ἐπίλευσιν Spiritus S. & ἐπισκιασμὸν ex alto Virtutis, SANCTUM Illud ex Maria natum, est quidem FILIUS DEI vere sic dictus, FILIUS porro ALTISSIMI, immo DEUS *Ipse*; DEUS Θεάνθρωπος enim noster non est tantum secundum Divinam Naturam & Essentialiter, sed & secundum Humanam Naturam & Personaliter, Carne nempe a Persona λόγȣ nunquam ac nullibi exclusa. Luc. I. 32. 38. Joann. I. 14. ad Coloss. II. 9. I. Tim. III. 16. Hinc quam *vera* fuerit *Humana Natura* in Hypostasin Secundæ Deitatis Personæ assumta, tam tamen mysteriosa circa Eandem obveniunt, ex quibus liquido demonstratur, quod Θεάνθρωπος noster fuerit HOMO SINE EXEMPLO, & si causam Ipsius Mysteriosissimæ Unionis recte perpendimus, quod denuo repetendum ducimus, tunc in ipsa Unione ejusdemque instantissima prærogativa, nil aliud colligi poterit, quam quod GLORIAM acceperit, & quidem illam, quæ *revera fuit Unigeniti à Patre*, in Ipso etenim inhabitare tunc cœpit OMNIS PLENITUDO DEITATIS σωματικῶς ad Coloss. II. 9. & quemadmodum *plenitudo terræ* Ps. XXVI. 1. Ps. L. 12. sunt *omnes Creaturæ* ad terram pertinentes, ita πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος exhibet omne istud, quicquid Divina Secundæ DEitatis Personæ Natura *habet atque possidet*, quod quidem habitare dicitur in *Humana Natura* σωματικῶς, ut eo ipso directissima relatio sit, ad HUMANAM *Christi Naturam* & *Corpus* Ejus *vere animatum* atque *verum*, confer Hebr. X. 5. Jacob. III. 7. Hinc igitur, cum non sola Subsistentia Filii DEI, sed Ejus simul *Essentia & Natura* sit incarnata, Humana quoque Natura accepit admiranda hac Unione omnia illa, quæ Secundæ Deitatis Personæ competunt, & veluti hæc Natura per & propter Unionem Personalem *totum possidet* λόγον, ita etiam *Attributorum Ejus ne unum exipi poterit*; hac demum

 distin-

distinctione, ut Attributa quidem *omnia* Divinæ Naturæ vere ac realissime *possideat*, illa tamen præcipue usurpet, quæ *ad finem Unionis* requiruntur, & hac ratione omnino docendum ac defendendum sit, quod HUMANA NATURA in Hypostasi FILII DEI *possideat* Infinitum ac Æternum DEum, & Attributa simul ad finem Unionis facientia, & contradictionem non inferentia *beatissime usurpet*: Non enim sola *Operatio Divinæ Naturæ in Christo* formam Unionis absolvit, sed tota potius Persona Humanam Naturam assumsit, & Divina Natura Charactere Hypostatico insignita, communicata est Carni.

Qantum ergo ad ipsam UNITIONEM spectat, tunc Humana Christi Natura eodem ipso momento, quo Divina Natura Se cum eadem univit Eandemque in Suam Hypostasin assumsit, GLORIAM *Unigeniti Filii DEI* revera accepit, ut *possideret*, & *usurparet* Eandem. Interea cum ad Satisfactionem consummandam, & hominum loco luendum, requirebatur istiusmodi status & conditio Humanæ Naturæ in Christo, cujus facultate passiones ab Infinito & Indignante Trinuno Numine, in conciliandam Infinitam Ipsius Justitiam, infligendas pati & exsolvere posset, eapropter GLORIA illa, in ipsa *Actu Unionis* mysteriosissime collata, etiamsi quoad *possessionem* nulla contingere potuerit immutatio, quoad *Usurpationem* tamen, moderante causam Redemtionis Trinuno DEO, res eo dirigebatur, ut *evacuaretur* hoc uniformi ac universali exercitio communicatæ Gloriæ ac Majestatis, Omnipræsentia item gloriosa, & ad tempus sic abstineret Eadem abs iisdem, ut servi abjectissimi statum, conditiones ac fata, fiducia quidem misere sæpius agitata, sed nullibi inique delassata, turbata aut penitus sublata, invicta susciperet, & non modo cum hominibus assimilaretur quoad mores, casus & sortem, verum etiam expiante obedientia ad mortem usq; crucis, quin ad ultimum justitiæ Divinæ rigorem, Unione Personali & Divina

τῦ λόγε Natura elevata ac adjuta, meritorie perduraret, & sic quidem Satisfactione exactissima compensaret atque exsolveret, quicquid, omnium Gentium & singulorum hominum, remoto hoc Mediatorio Officio, irreconciliabilis iniquitas, coram justitia Trinunius Numinis, æternum promeruerat, nec exsolvere, vel ipsis infernalibus pœnis nunquam terminandis, valuerat.

Veruntamen, quam & hæc patiendi ac moriendi necessitas absolute fuerat requisita, ut potior etiam pars passionum, immo mortis ipsius non venerit abs hominibus, qui crudeli satis via adversus ipsum ad ipsam mortem usque furere voluerunt, sed potius ad indignantem *Trinunum DEUM*, qui etiamsi nemo hominum in interitum Christi conspirasset, *immediate* agnum hunc immolasset & occidisset; nihilominus tamen in CHRISTO *Mediatore nostro*, & in ipso infimo exinanitionis statu & servili forma constituto, pluries non adeo *stricturæ*, quam plena luminaria gloriæ communicatæ, effulgere & coram oculis hominum sic radiare cœperunt ut eundem *verum Messiam* & Θεάνθρωπον agnoscerent ac pie & religiosissime revererentur omnes. Inter hæc etiam in statu exinanitionis declarata GLORIÆ *divinæ* documenta recensere jam non volumus, quod per *Angelum* GABRIELEM nativitas *Præcursoris* & *Ipsius* MESSIÆ ZACHARIÆ soleñius sit prædicta Luc. I, 11. sqq. aut *Ipsi* MARIÆ abs Eodem Angelo conceptio Θεανθρώπε & partus ejus mysteriosissimus, sit annuntiatus, Luc. I, 31. sqq. quod & MARIA, ELISABETHA, ac ZACARIAS ad salutare hoc Israelis vera fide respexerint & in eo fiducialiter acquieverint. Luc. I. 39. sqq; Nec in Nativitate Redemptoris contemti, & Cui locus in diversorio non erat, quique in præsepi jacuit, ad GABRIELEM Eundem ac *Consortes ejusdem* reliquos, multitudinem puta exercitus cœlestis; aut pastorum pietate, qui festinantes venerunt, viderunt, & divulgarunt de verbo, quod dictum iis erat de puero hoc,

proli-

prolixius ſubſiſtemus, Vide. Luc. II, 8. ſqq. Neque ad *purificationem* animus noſter applicabitur, ubi SIMEON & HANNA *confeſſi ſunt Domino & locuti de ipſo omnibus exſpectantibus liberationem in Hieroſolyma.* Luc. II, 22. ſqq. eodemque modo non acquieſcemus in *miraculoſa liberatione* qua occiſis Bethlehemiticis liberis, in Ægyptum fugere indeque *glorioſe* reduci voluit. Matth. II, 13. ſqq. aut etiam velut *duodecennis* in Templo Patrem ſuum æternum confeſſus eſt. Luc. II. 41. ſqq.; ſed ad illa potius convertemur, quæ ad Jordanem vidimus, ubi JEſus Noſter teſtibus tribus Evangeliſtis, FILIUS DEI declaratus & à Spiritu S. ſub ſpecie columbæ, ſecundum humanam ſuam naturam, divinis donis impletus fuit; Exinde ſiquidem à *Spiritu S.* in deſertum deductus, tentationem diaboli glorioſe ſuperans, Angelorum ſervitia expertus eſt. Math. IV, 1. ſqq, à Baptiſta JOHANNE SEXIES, ceu verus Meſſias declaratus, ſibimet ſucceſſive duodecim Apoſtolos & ſeptuaginta Diſcipulos ſelegit. Joh. I, 15. ſqq.: Quam etiam miraculoſa ſit Canæ aquarum mutatio in vinum, ubi JEſus manifeſtavit ſuam gloriam. Joh. II, 1. quam ſtupenda poſtmodum in primo Paſchatis Feſto ejectio eorum ex Templo, qui *vendebant boves & oves & columbas, numulariorum itidem ſedentium ibidem ad menſas ſuas* & *facientium domum PATRIS SUI, domum mercaturæ*, Joh. II, 13. ſq. nec minus patratio *ſignorum*, *ac miraculorum* quam viderunt multi & crediderunt in Nomen ipſius, quos tamen cognovit omnes, quia *non opus habuit*, *ut quis teſtaretur de homine*, *cum Ipſe* ceu Omniſcius probe cognoſcebat, *quid eſſet in homine.* Ioh. II, 23. ſqq. Tam &, ſi quis commercium JESU, quod interceſſit Ipſi cum *Nicodemo*, Joh. III, 1. ſqq. & facta miraculoſa *poſt captivitatem Johannis*, ſanationem puta filii quam Aulicus ille ſolo verbo Chriſti obtinuit. Joh. IV, 46. prædicationẽ ipſius in admirationem audientium vergentem. Luc. IV, 14. ſqq. liberationem hominis, qui ſpiritu immundo erat obſeſſus Marc. I, 23. ſqq. binam reſtitutionem, qua ſocrum

crum Simonis febricitantem recreavit. Marc. I, 30. Math. VIII. 14. & tot porro per Paschata reliqua inter *Judæos* præcipue declarata admirabilia opera & stupenda Miracula probe consideraverit; is, GLORIAM *Divinam* in & per Ipsam HUMANAM NATURAM celeberrime assertam ac demonstratam, nisi blasphemus foret, non inficiabitur: Dum etenim obstupuerunt tunc temporis cum contingerent eadem, omnes, qui inaudita hactenus talia audierunt ac viderunt, *super Magnificentia DEI.* Luc. IX. 43, quid non nobis accideret, si cum *Abrahamo DIEM hunc CHRISTI* spiritualiter videmus & gavisi sumus, Joh. VIII. 56, aut cum *Esaia* videremus *Gloriam Ipsius*, in illa abundantia, ut Ipse GLORIAM *quam dederat illi Pater*, *dare potuerit Ministris suis*. Joann. XVII. 22. Certe quicquid & rerum religiosius scrutabimur, in eo quidem *Gloriam Divinam* admirantes, experiemur *Dominum Gloriæ crucifixum.* I. Corinth. II. 8. Nec erit facile vel in ipsa *ultima passione* punctulum quoddam, ubi non Gloriosum Redemtoris discrimen & magis Gloriosam Victoriam reverebimur, ultro consentientes, non potuisse aliter Ecclesiam redimi aut acquiri, nisi *per Proprium Sanguinem DEI*, Act: XX. 28.

Qui & penetraverit solicita discussione porro ad *statum Exaltationis* & Vivificationem, descensum ad inferos, Resurrrctionem, Adscensionem ad Cœlos, Sessionem ad Dextram DEI, & omne Officium Christi Regium exquisiverit, is admirabitur resuscitatum ex mortuis per *GLORIAM Patris* Rom. VI. 4., & in hoc deliciabitur, quod consummationem acceperint Prophetica Verba: *De manu mortis seu inferni liberabo eos, ero pestes tuæ ô mors, ero exitium tuum, ô inferne!* Hoseæ XIII. & lætus exclamabit: *DEO sit Gratia, Qvi dedit nobis Victoriam per Dominum nostrum JESUM CHRISTUM!* 1. Cor. XV. 57. Nunc etenim ad Dextram DEI elevatus, secundum hanc Humanam Naturam potestatem accepit *parandi nobis mansiones æternas.* Joann. XIV. 2. Confer

ser. Eph. IV. 10. ac quiscunque vera fiducia GLORIAM hanc reveretur ac religiose suspicit, is flexis genibus ad Thronum Ipsius admotus, precari poterit:

Rex tremendæ Majestatis
Qui salvando salvas gratis,
Salva me Fons pietatis!
Recordare JEsu pie
Ne me perdas illa die,
Quod sum causa tuæ viæ!
Quærens me sedisti lassus,
Redemisti cruce passus,
Tantus labor ne sit cassus,
Juste Judex ultionis
Donum fac remissionis
Ante diem rationis!
Ingemisco vere reus,
Culpa ruber vultus meus,
Supplicanti parce DEus!
Qui Mariam absolvisti
Et latronem audivisti,
Mihi quoque spem dedisti:
Preces meæ non sunt dignæ,
Sed tu Bone fac benigne
Ne perenni cremer igne!
Inter oves locum præsta
Et ab hædis me sequestra,
Statuens me parte dextra!
Confutatis maledictis
Flammis acribus addictis,
Voca me cum benedictis,
Ut consors beatitatis
Vivam cum justificatis
In ævum æternitatis!

Hæc igitur vestra o CIVES *optimi ac æstumatissimi* vera erit Gloria. Cedat puta, Vobis qvod JESUS acquisivit, in Salutem vestram! generemini SPIRITU S. & exuatis veterem hominem. Pascha nostrum pro nobis oblatum est CHRISTUS, *feriemur ergo non in fermento antiquo, neque in fermento malitiæ & improbitatis, sed in Azymis sinceritatis & veritatis.* O si consortes eritis *Regni Spiritualis*, quæ Gloria omni fama major, omni laude melior, omni scientia innumerabilior omnique prærogativa excellentior, tunc Religio vestra vobis Assertoribus stabit, & vires spirituales ex Mediis salutiferis derivandæ, induent vos, ut fidem solicite servetis, pietatique inviolabili puritate adhæreatis; neque necesse tunc vobis erit maria transfretare, longe itineris peregrinationem subire, montium excelsa conscendere, pecuniam impendere, & huc aut illuc divagari; præsto namque & commodis vestris aperta sunt TEMPLA, ibi ex ore MYSTARUM, *qui DEO serviunt*, accipietis in abundantiam, quicquid animabus vestris proderit & fiducia vestra inde suscitata, arrham dabit Resurrectionis vestræ æternum gloriosæ! Valete! & DEO Cultum sincerum ac sanctissimum præstate!

P. P. Sub Sigillo Rectoratus,
Prima Paschatis Feria & ipsis Idibus Aprilis,
Anno M. DCC. XXVII.

